

LXXV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Renten af Udlaan mod Pant i fast Ejendom.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 25. Juni 1942).

Udvalget har i en Række Møder drøftet Lovforslagets enkelte Bestemmelser og haft Samraad med Indenrigsministeren.

Paa Udvalgets Forespørgsel har Ministeren udtalt, at den tidligere anvendte Fremgangsmaade, „hvorefter Laan ydes i Form af den virkelige Laangivers „Køb“ af et af Skyldneren til en Mellemand udstedt Pantebrev, maa anses for en ulovlig Omgaaelse af Bestemmelserne i Forslagets § 2, Stk. 1, dersom „Købet“ finder Sted til Underkurs ud over den efter Bestemmelsen tilladte“.

Videre har Ministeren paa Udvalgets Forespørgsel om, hvorvidt der i vore Nabolande gælder en lignende Lovgivning, oplyst, at „tidligere i Norge og Sverige gældende Lovgivning om Rentebegrænsning blev ophævet henholdsvis ved norsk Lov Nr. 2 af 29. Juni 1888 og ved svensk Lov af 28. September 1907, og der er efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger ikke siden da i de paagældende Lande gennemført Lovgivning, hvorved Renten af Udlaan mod Pant i fast Ejendom begrænses“.

Fra Bygge-Societetet for Danmark er modtaget en Skrivelse af 17. Februar d. A., som aftrykkes som Bilag.

Udvalget har indgaaende drøftet den i Skrivelsen fremsatte Henstilling, men man har ment at burde blive staaende ved den foreliggende Affattelse af §§ 2 og 3 med de Ændringer, som nedenfor anføres.

Der har endelig i Udvalget været fremsat Ønske om at fastholde den nu-

gældende Rente paa 5 pCt. som Maksimum i Tilfælde, hvor en Sælger lader Beløb indestaa i den af ham solgte Ejendom. Da der imidlertid ikke har kunnet opnaas Enighed derom i Udvalget, idet man fra anden Side har ment, at dette ikke vil faa praktisk Betydning, og at det vil bryde Lovens Princip, har man fra de paagældende Medlemmers Side frafaldet Ønsket om en Ændring af Forslaget paa dette Punkt, idet man dog har udtalt Forventningen om, at Ministeren vil have Opmærksomheden henvendt paa Udviklingen paa dette Omraade og tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, hvis det skulde vise sig, at Ophævelsen af en Maksimumrente for disse Sælgerprioriteter skulde faa uheldige Virkninger.

Udvalget har derefter enstemmigt givet Lovforslaget sin Tilslutning med nedenstaaende Ændringer, som er foreslaaet af Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren.

Ved Ændringsforslag Nr. 1 tilsigtes at lade den i § 2, 3die Stykke, sidste Punktum, indeholde Bestemmelse udgaa her og fremtræde som særlig Paragraf (jfr. Nr. 4).

Ved Ændringsforslag Nr. 2 tilsigtes at slaa fast, at Regelen i § 3 ogsaa gælder for ældre Laan, der fornyes efter Lovens Ikrafttræden.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 har man ønsket at give den Laantager, der rejser Sag mod en Laangiver for urimelig Rente, en Beskyttelse imod, at denne, saafremt